

Arrest

nr. 49 874 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANGOIDSHOVEN loco advocaat T. OP DE BEECK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 mei 2009 het Rijk binnen en diende op 26 mei 2008 een asielaanvraag in. Op 14 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van de Verenigde Staten van Amerika en van Oekraïense origine. U werd geboren in Chernivtsi, Oekraïne, en verhuisde definitief naar de Verenigde Staten (hierna VS) in 1991. U verliet de Verenigde Staten omwille van problemen met de National Aeronautics and Space Administration (hierna NASA) en het Federal Bureau of Investigation (hierna FBI). Uw problemen begonnen met discriminatie omwille van uw origine. In 2002 werkte u als onderzoeker voor

het Icase-instituut, een onderzoeksinstituut die fondsen krijgt van NASA. Er werd denigrerende taal tegen u gebruikt en er werd druk op u uitgeoefend om het auteurschap van wetenschappelijke rapporten te delen met medewerkers van NASA. U klaagde hierover bij de directeur van het instituut. Toen het Icase-instituut opgedoekt werd, werd u in eerste instantie ontslagen maar al snel, in juni 2002, kreeg u alsnog een functie aangeboden bij Swales Aerospace, een bedrijf dat opdrachten en onderzoek uitvoert voor NASA. U werkte voor Swales bij het Langley Research Center van NASA. In oktober 2002 klaagde u in een intern rapport voor het eerst over aerosolvervuiling in uw kantoor. Omdat hiermee niets werd gedaan, het probleem niet werd opgelost en u medische klachten kreeg in mei 2003, schreef u op 3 september 2003 een 'safety-accident report'. In de periode dat u bij het Langley Research Center werkte, werd er tegen u nog steeds denigrerende taal gebruikt en werden er u ook bepaalde zaken ontzegd. Omdat u er van uitging dat dit te maken had met uw buitenlandse origine, diende u een officiële klacht in bij het Equal Employment Opportunity (hierna EEO)-bureau bij NASA op 18 maart 2004. U weigerde de klacht in te trekken en werd om andere redenen ontslagen. De klacht bij het EEO-bureau werd wel verder behandeld. Het EEO-bureau gaf u toestemming om een formele klacht neer te leggen bij het NASA-hoofdkwartier. Hierop diende u een klacht in bij het NASA-hoofdkwartier en de Virginia Employment Commission (hierna VEC) in april 2004. Na deze klacht bij het NASA-hoofdkwartier steeg het niveau van de aerosolvervuiling. De VEC besloot in 2006 dat uw ontslag niet onterecht was geweest. De VEC sprak zich niet uit over de door u aangeklaagde discriminatie maar stelde wel dat u hiervoor terecht kon bij de Virginia Council on Human Rights (hierna VCHR). Hierop diende u een klacht in bij de VCHR. Ook na deze klacht steeg het niveau van de aerosolvervuiling. De VCHR verleende u een 'acknowledgement of rights' brief om een zaak te kunnen opstarten bij de rechtbank. Op 2 mei en 12 juli 2005 diende u respectievelijk een klacht in tegen Swales en NASA. Na uw klacht tegen Swales was er wederom een piek in de aerosolvervuiling. Hoewel de rechtbank inzake uw klacht tegen Swales de discriminatie erkende, stelde ze dat niet alle punten bewezen waren. In beroep werd deze beslissing bevestigd. Dezelfde beslissing werd genomen in de zaak tegen NASA. Ook na de beslissingen in beroep in 2006 bleef de aerosolvervuiling doorgaan. U gaf echter niet op en bereidde nieuwe rechtszaken voor. Tevens diende u een klacht in bij de afdeling Burgerrechten van het Ministerie van Justitie. Daarnaast diende u een klacht in bij de Federal Communications Commission (FCC) omdat u vermoedde dat uw telefoon afgeluisterd werd. De reden hiervoor was tweeledig: ten eerste om het gebruik van aerosols tegen u te maskeren, en ten tweede omwille van uw burgerrechten- (aanklagen van het gebruik van aerosols en discriminatie door werkgevers) en mensenrechtenactiviteiten (lid van de American Civil Liberties Union (hierna ACLU) en Amnesty International (hierna AI)) en uw deelname aan anti-oorlogsprotesten. U startte in juli 2007 een laatste rechtszaak tegen NASA en een reeks huiseigenaren omwille van het u lastig vallen met aerosols. Op 10 juli 2007 werden tegen u dodelijke aerosols gebruikt om een hartaanval te veroorzaken. Er werd ten slotte ook met het remsysteem van uw wagen geknoeid. U verliet de Verenigde Staten op 22 november 2007, waarop u naar Oekraïne ging. Ook hier werd u belaagd door middel van aerosols. U meldde dit tevergeefs aan de Oekraïense autoriteiten, waarop u op 19 mei 2008 Oekraïne verliet. U reisde per bus via Warschau naar België, waar u aankwam op 23 mei. U vroeg op 26 mei 2008 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u een groot aantal documenten neer. Voor een gedetailleerde opsomming hiervan wordt verwezen naar de inventaris van de documenten zoals die werd opgenomen in het administratief dossier.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dient te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Gelet op het feit dat u een staatsburger van de Verenigde Staten van Amerika bent, zoals aangetoond door uw internationaal paspoort, wordt uw vrees ten opzichte van dit land onderzocht.

U verklaarde dat u door NASA werd gevisieerd omdat u, eerst intern en later extern, klachten indiende omwille van problemen die terug te voeren zijn tot discriminatie op basis van uw niet-Amerikaanse origine. U kende problemen bij het Icase-instituut en bij het Langley Research Center van NASA. Dit uitte zich in denigrerend taalgebruik en de druk op u als persoon van niet-Amerikaanse origine om het auteurschap van uw werk te delen met NASA-medewerkers. In juni 2002 werd u overgeplaatst naar een functie waar u geen auteursrechten meer kon laten gelden en waar u minder onderzoeksmogelijkheden kreeg. (CGVS, p.5) U kreeg tevens later dan anderen de software die noodzakelijk was om uw werk uit te voeren. (CGVS, p.7) Uit uw verklaringen blijkt dat u er van uitging dat uw origine aan de basis hiervan lag, hoewel er officieel andere redenen gegeven werden. (CGVS,

p.5, 6, 10) Rond de periode dat u voor het eerst schriftelijk klaagde over deze situatie begon u ook lichamelijke klachten te ondervinden ten gevolge van aerosolvervuiling in uw kantoor. (CGVS, p.7-8) U verklaarde dat deze opzettelijk aangebracht werden op uw bureau. (CGVS, p.9) De aanvallen met aerosols werden intenser nadat u een klacht indiende bij het hoofdkwartier van NASA, bij de VCHR (CGVS, p.12), bij de rechtbank tegen Swales (CGVS, p.14) en nadat u in beroep ging tegen de uitspraak in uw zaak tegen Swales (CGVS, p.14). Ook na de uitspraak in beroep inzake uw klachten tegen Swales en NASA, bleven de aanvallen voortduren. (CGVS, p.15).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk maakt dat er aerosolwapens tegen u gebruikt werden. Uw vaststelling dat het om aerosols moet gaan, leidt u enkel af uit de medische klachten die u in mei 2003 kreeg na een veiligheidsincident waarbij kalkachtig stof vrijkwam. (CGVS, p.9, 12; stuk 32) Uw stelling dat de door u voorgelegde medische attesten (stukken 18-20) en het wetenschappelijke artikel (stuk 15) bewijs vormen van het gebruik van hoogwaardige, ongebruikelijke aerosols -zoals u stelt in uw brief gericht aan de asielinstanties dd. 06/05/2007- kan echter niet aanvaard worden. De medische attesten vermelden enkel een diagnose, en in het geval van het attest van Lankenau Hospital tevens mogelijke oorzaken van draaierigheid. Nergens wordt er melding gemaakt van aerosols als oorzaak van uw problemen. Het wetenschappelijke artikel handelt in globale zin over de vervuiling van de buitenlucht en de medische gevolgen hiervan, maar geenszins over aerosolwapens. Verder legt u enkel bewijzen voor dat aerosols in allerlei vormen bestaan en gebruikt worden. De door u voorgelegde stukken omtrent het gebruik van middelen op basis van aerosols door de ordediensten (stuk 37) tonen enkel in algemene zin aan dat er middelen op basis van aerosols bestaan en behoren tot de uitrusting van bepaalde ordediensten; dat dit publieke kennis is; dat hun effecten onderzocht worden; en dat er beperkingen zijn bij het gebruik ervan. De door u voorgelegde informatie over de schadelijke effecten bij misbruik of verkeerd gebruik van bepaalde stoffen (stuk 35a-e en g-j, 36) staft uw verklaringen omtrent het gebruik van aerosols tegen uw persoon niet aangezien het hier chemische of farmaceutische producten betreft die in ruime omloop zijn en u het gebruik ervan als wapen geenszins aantoon. Ook de informatie aangaande het programma van psychofarmacologische oorlogsvoering van het Pentagon en aerosol en elctromagnetische wapens bij nucleaire oorlogen tonen het gebruik van aerosols tegen uw persoon niet aan (stuk 52a - 53).

Daarenboven slaagt u er niet in aan te tonen dat er opzettelijk aerosols geplaatst werden in uw huis, post, auto en hotelkamers met als doel u fysiek te schaden en uw activiteiten te verhinderen, zoals u verklaart. (brief aan de asielinstanties, p.2; rapport aan het Congres) Het 'initial crime report' (stuk 29) toont enkel aan dat u aangifte deed van een diefstal in uw woning zonder sporen van inbraak. Uw elektriciteitsafrekening toont enkel een piek in het verbruik aan, zonder verdere aanwijzingen naar de oorzaak hiervan. Het luchtkwaliteitsrapport ten slotte, maakt wel melding van een hoge concentratie kleine stofdeeltjes, maar geeft geen verdere aanwijzingen naar de aard en de oorzaak ervan. Noch de elektriciteitsrekening, noch dit rapport bewijzen dat er iemand uw woning binnengedrongen zou zijn, zoals u verklaarde. (CGVS, p.18) De brief van de gemeentelijke politie van Lower Merion toont aan dat de politie uw klacht in verband met aerosols onderzocht en oordeelde dat deze ongefundeerd was. De e-mails naar twee agenten van het FBI (terug te vinden in stuk 31) bevatten enkel uw verklaringen zodat deze niet kunnen worden beschouwd als verder bewijs van uw verklaringen.

U maakt bijgevolg geenszins aannemelijk dat NASA u fysiek zou willen schaden en daarvoor dergelijke drastische middelen zou aanwenden in een dispuut dat in oorsprong een personeelsconflict was.

Voorts kan gesteld worden dat de Verenigde Staten een functionerende democratie zijn met een goed functionerend en onafhankelijk rechtssysteem dat de nodige bescherming biedt indien er daden van vervolging zouden worden gesteld, zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd. U slaagt er niet in het tegendeel aan te tonen:

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, alsook uit uw verklaringen, blijkt dat NASA een goed uitgewerkte structuur heeft om intern klachten in verband met discriminatie (EEO-klachten) te behandelen. Ook u maakte hiervan gebruik. Zo diende u een klacht in bij het EEO-bureau van Langley Research Center op 18/03/2004. Deze werd verder behandeld ondanks het feit dat u ontslagen werd in april 2004. Er werd u – in overeenstemming met de procedures - meegedeeld dat u uw klacht verder kon zetten bij het NASA-hoofdkwartier, hetgeen u ook deed in juni 2004. (CGVS, p.10, 12) Het NASA-hoofdkwartier stelde bovendien een externe consulent aan in dit dispuut. (stuk 9) Na de interne procedure te hebben doorlopen, maakte u bovendien gebruik van de bestaande, externe

procedure om een oplossing te vinden voor deze discriminatie. Ter zake werden nergens in uw verklaringen plausibele aanwijzingen gevonden van onregelmatigheden. U vocht uw ontslag aan in april 2004 bij de VEC, dewelke in 2006 een beslissing nam. De VEC stelde NASA in het gelijk. In uw verklaringen werd echter nergens bewijs gevonden voor uw stelling dat de VEC niet geïnteresseerd was in uw discriminatieklachten. De VEC behandelde de technische aspecten van uw ontslag en verwees u voor uw klacht in verband met discriminatie door naar de VCHR. U dacht bovendien zelf dat dit de standaardprocedure was. (CGVS, p.11) U diende verder een klacht in bij de VCHR in oktober 2004. De VCHR vond wel enkele aanwijzingen voor discriminatie, maar niet voldoende om zelf een beslissing te nemen. (CGVS, p.11) De VCHR gaf u echter – wederom volgens de standaardprocedure - wel een zogenaamde 'acknowledgement of rights'-brief, een noodzakelijke voorwaarde om een gerechtelijke procedure te kunnen beginnen. (CGVS, p.12) U startte gerechtelijke procedures op tegen NASA en SWALES, die gezamenlijk uw werkgever waren. (CGVS, p.12) Ook hier wijst niets in uw verklaringen op onregelmatigheden. De rechtbank gaf u gedeeltelijk gelijk, maar op bepaalde punten kon u onvoldoende bewijs leveren. U stelde dat de discriminatie wel erkend werd. (CGVS, p.14) Deze beslissing werd in beroep bevestigd. Dit beroep vond plaats ondanks het feit dat het leek dat uw beroep te laat was ingediend. (CGVS, p.15) U stelde dat de rechter in eerste aanleg niet onpartijdig was. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich enkel baseert op het feit dat NASA een grote werkgever was in de regio. (CGVS, p.15) Indien dit zo zou zijn – u legt geen enkel bewijs voor - verklaart dit echter geenszins de bevestiging van de beslissing in eerste aanleg door de beroepsrechter.

Met betrekking tot de door u doorlopen procedures inzake discriminatie bij en uw ontslag door NASA dient opgemerkt te worden dat er in uw verklaringen nergens plausibele aanwijzingen aanwezig zijn die erop wijzen dat u de toegang tot deze voorziene beroepsprocedures werd ontzegd, noch dat u hierin gehinderd werd. Bovendien is het opmerkelijk te noemen dat u slechts zeer weinig stukken voorlegt met betrekking tot deze procedures (stukken 14, 22, 33). Behoudens het vonnis van de District Court for the Eastern District of Virginia dd. 16/08/2006 (stuk 54) legt u geen afschriften van uitspraken van de verschillende instanties voor, hetgeen opmerkelijk te noemen is gezien het grote aantal stavingstukken dat u wel voorlegt inzake andere aspecten van uw asielrelaas, en gezien het hier openbare stukken betreft die bovendien rechtstreeks betrekking hebben op de door u verklaarde asielmotieven. Van de door u voorgelegde relevante stukken staven er twee het feit dat u klacht indiende (stukken 14 en 33). Met betrekking tot het vonnis van de District Court for the Eastern District of Virginia dd. 16/08/2006 kan het volgende worden opgemerkt : de claims die u instelde namelijk voor vijandelijke werkomgeving, ontslag op basis van discriminatie en op basis van represaille komen overeen met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw asielrelaas en werden duidelijk ongegrond bevonden. Uit dit uitvoerig gemotiveerde arrest kan geenszins worden afgeleid dat u de toegang tot de voorziene beroepsprocedures werd ontzegd of daarin werd gehinderd. Uw verklaring waarom u bijvoorbeeld de beslissing van de beroepsrechter niet voorlegt - u stelde dat u de hoop verloren had en de aerosolaanvallen zeer ernstig waren (CGVS, p. 15) - kan geenszins volstaan. Het betreft hier een belangrijk document dat de kern van uw asielrelaas raakt en waarvan verwacht mag worden dat u dit voorlegt. Bovendien werden uw verklaringen met betrekking tot de aanvallen met aerosols reeds onaannemelijk geacht.

Wat betreft uw verklaringen ten slotte dat u eveneens afgeluisterd werd omwille van uw mensenrechtenactiviteiten – u was lid van ACLU en AI – en deelname aan anti-oorlogsprotesten dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat in de VS de overheid het recht om publiekelijk te protesteren respecteert en dat niet-gouvernementele organisaties en drukkingsgroepen grote vrijheid genieten om hun zaak via het politieke proces te bepleiten. U toont wat dit betreft evenmin het tegendeel aan. Met de door u voorgelegde lidkaarten van ACLU en AI toont u enkel uw lidmaatschap van deze vooraanstaande en gerespecteerde organisaties aan; en met de foto's die u toonde tijdens het gehoor enkel uw aanwezigheid op een anti-oorlogsmanifestatie. Andere documenten (stukken 35f, 39a-e en g-k, 44, 46, 50 en 51) tonen enkel in algemene zin aan dat onder andere het FBI een uitbreiding van zijn bevoegdheden heeft gekend; dat er misbruiken van deze bevoegdheden voorkomen; en dat er een zekere vorm van toezicht is door verschillende instanties op activisten. Bepaalde van deze stukken tonen echter ook aan dat er gerechtelijke bescherming verkregen kan worden in gevallen dat dit toezicht onwettig zou zijn (stuk 39d, j) en dat eventueel via gerechtelijke weg informatie over dit toezicht bekomen kan worden van officiële instanties (stuk 39i en 40g). Bovendien tonen stukken 40e en f aan dat het Ministerie van Justitie toezicht houdt op het gebruik van (bepaalde) wettelijke bevoegdheden van onder andere het FBI. Tot slotte dient nog opgemerkt te worden dat u enkel voor het Commissariaat-generaal melding maakte van af luisterpraktijken omwille

van uw mensenrechtenactiviteiten en deelname aan anti-oorlogsprotesten. In door u voorgelegde stukken waarin u uw beklag doet bij verschillende instanties in de VS (amicus curiae brief, rapport aan het Congres) maakt u enkel melding van af luisterpraktijken om het gebruik van aërosols te maskeren, hetgeen eerder reeds behandeld werd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw passpoort en geboorteakte tonen enkel uw identiteit aan; de voorbladen van uw wetenschappelijke rapporten uw werk voor NASA; en de evaluatiefiche van Swales de appreciatie voor uw werk. Geen van deze zaken wordt door mij betwist. Uw vraag om een tussenkomst van Robert C. Scott, alsook een eerste antwoord van diens medewerker, tonen enkel aan dat u uw problemen meldde bij een lid van het Huis van Afgevaardigden, en dat hierop een eerste reactie kwam. Verdere documenten ter zake ontbreken. Het rapport gericht aan het Congres, en de amicus curiae brief, en de brief aan de asielinstanties dd.05/06/2008 werden eerder reeds aangehaald. Hierbij dient bovendien opgemerkt te worden dat deze documenten enkel uw eigen verklaringen bevatten, zodat zij niet als bewijzen van de door u verklaarde vervolging kunnen worden beschouwd. Dit laatste geldt ook voor het pamflet dat u opstelde, de memo gericht aan de bewoners van uw appartementencomplex en voor uw e-mail gericht aan het Ministerie van Justitie dd. 21/11/2006. De brief van de FCC toont aan dat u een informele klacht indiende tegen uw telefoonmaatschappij maar geeft niet aan wat de aard van deze klacht was. Bovendien blijkt hieruit dat uw klacht behandeld werd, en dat u de mogelijkheid geboden werd om verdere stappen te ondernemen. De email van Roy D. Bridges, en de stukken 38a-l vormen aanwijzingen van de algemene werksfeer bij NASA, waarbij onder andere sprake is van wanpraktijken en vergeldingsmaatregelen. Deze tonen echter niet aan dat u persoonlijk slachtoffer was van dergelijke vergeldingsmaatregelen, noch dat NASA medewerkers doelbewust fysiek zou willen schaden. Stuk 38m behandelt het gevaar van discriminatie van minderheden binnen de overheid in het algemeen. Er wordt geen melding gemaakt van fysieke aanvallen of andere vergeldingsmaatregelen door overheidsadministraties. Stukken 39f, 40b-d) toont enkel wanpraktijken binnen het FBI aan. U toont geen verband met uw eigen asielproblematiek aan. Ook wat betreft de brief van de middenveldorganisaties gericht aan het Congres (stuk 43), het artikel over de ontwikkeling van nieuwe spionagesoftware (stuk 45), het interview met T. Sorensen (stuk 47) de wetenschappelijke artikels over cognitief wetenschappelijk onderzoek (stuk 48) , de 3 artikels in verband met een moordcomplot tegen Barack Obama (stuk 49) en het artikel over het verkeerd voorstellen van dr. King, de Dalai Lama en M. Ghandi toont u geenszins het verband met uw persoonlijke asielproblemen niet aan. De documenten met betrekking tot de problemen die u gekend zou hebben in Oekraïne (stukken 1-6) en in een hotel in Polen (stuk 34) werden niet in aanmerking genomen daar uw vrees werd beoordeeld ten opzichte van het land waarvan u staatsburger bent, zijnde de VS. Wat betreft de videofragmenten waarnaar u verwijst, dient opgemerkt te worden dat deze enkel handelen over de behandeling door het Congres van een wetsvoorstel tot verruiming van de 'Foreign intelligence surveillance act' en een voorstel om vice-president D.Cheney af te zetten omwille van feiten in de aanloop naar de oorlog in Irak en zijn houding ten overstaan van Iran. U vermeldt echter zelf dat het om indirecte bewijzen gaat en laat verder na het verband aan te tonen met uw persoonlijke asielproblematiek. Op de overige, niet in deze paragraaf vermelde stukken, werd reeds eerder ingegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Als "EERST MIDDEL" roept verzoeker in:

- "- Schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, m.n. de materiële motiveringsplicht
- Schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Schending van art. 62 Vreemdelingenwet;"

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Als *"TWEEDE MIDDEL"* roept verzoeker een *"Schending van de Conventie van Genève"* in.

3.2. Verzoeker migreerde in 1991 van Oekraïne naar de Verenigde Staten. Hij behaalde er een *"Master of science in 1993 en PHD in 1997 aan de Universiteit van Delaware"* en *"Werkte voor NASA Langley research center in Hampton, Virginia als wetenschapper, ook gewerkt aan Icase Institute en Swales Aerospace"* (vragenlijst, p.1). Omwille van zijn Oekraïense etnie zou hij bij de NASA het slachtoffer geworden zijn van discriminatie, wat zou ontaard zijn in aanvallen met aerosols, die zijn gezondheid ernstig schaadden. Verzoeker voert aan dat hij *"als activist fel in de kijker liep, en als stoorzender werd aanzien"* en *"Dat hij op een gegeven ogenblik dermate bekend was, dat de overheid zijn toevlucht nam tot slinkse en onopvallende methodes om zich van hem te ontdoen, en dit over een periode van vele jaren"*. Hij zou meermaals klacht hebben ingediend, zowel interne als gerechtelijke procedures hebben doorlopen, wat echter geen succes zou hebben opgeleverd. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er aerosolwapens tegen hem werden gebruikt, en de Verenigde Staten bovendien een democratisch land is met een onafhankelijk rechtssysteem, zodat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij onvoldoende nationale beschermingsmogelijkheden had.

3.3. Verzoeker meent vervolgd te worden door de NASA en de Amerikaanse autoriteiten naar aanleiding van verzoekers verweer tegen de discriminatie op het werk omwille van zijn Oekraïense herkomst. Hij bevestigt ter terechtzitting dat deze discriminatie zich manifesteerde in denigrerende taal, in verplicht toestaan van co-auteurschap van wetenschappelijke artikelen en rapporten. Verzoeker stelt dat chemische en biologische wapens tegen hem werden gebruikt en de aerosolvervuiling pieken nam nadat hij bij verschillende instanties klacht had ingediend. Hij legt literatuur neer over het gebruik van dergelijke wapens door de Verenigde Staten (cf. Hammond, E., *"Bombing the Mind"* d.d. 2002; Worthington, A., *"Aerosol and Electromagnetic Weapons in the Age of Nuclear War"* d.d. 2004; Gurr, N., *"Non-Lethal Weapons; Lifting the Lid on the Issue of Human Rights"* d.d. 1997; Baum, K., Catalano, S., en Rand, M., *"Stalking Victimization in the United States"* d.d. 2009).

3.4. Verzoeker legt een e-mail van director R.D.B. gericht aan de werknemers van NASA voor waaruit kan blijken dat de werksfeer te Langley vaak gespannen is. Ook het arrest van de *"United States District Court for the Eastern District of Virginia Newport News Division"* wijst erop dat wetenschappers bij de NASA vaak onder grote druk staan, streven naar persoonlijk succes en erop gebrand zijn elkaar te overtreffen. Uit voormeld arrest, alsook uit verzoekers verklaringen, handelwijze en de veelheid aan neergelegde documenten, leidt de Raad af dat de concurrerende situatie op professioneel gebied bij verzoeker voor de nodige frustraties heeft gezorgd en gepaard ging met persoonlijke moeilijk te verwerken mislukkingen. Verzoeker verwoordt deze feiten als pesterij en discriminatie die hij heeft

aangeklaagd bij verschillende instanties. Uit de stukken kan niet blijken dat verzoeker ontslagen werd omwille van zijn Oekraïense herkomst. Zijn tewerkstelling voor het ICASE-instituut werd beëindigd omdat de financiering van dit project werd stopgezet, en zijn ontslag bij Swales Aerospace had hij geheel aan zichzelf te wijten. Verzoeker zou lange tijd ongeoorloofd afwezig zijn geweest en gaf geen gevolg aan e-mails en uitnodigingen van oversten om zijn situatie te bespreken, noch aan aanmaningen om rapporten over te maken aangaande de evolutie van zijn activiteiten op het werk. Tenslotte zou hij zijn collegae respectloos behandeld hebben en vijandigheid gezaaid hebben. Hoe dan ook, los van de redenen van verzoekers problemen op het werk, kan verzoeker bezwaarlijk volhouden dat dit geleid heeft tot vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Uit de talrijke neergelegde documenten blijkt ontegensprekelijk dat de vele procedures die verzoeker aanspande correct werden behandeld en zijn klachten onderzocht werden. Verzoeker verloor de rechtszaak die hij had aangespannen tegen de NASA wegens een discriminerende behandeling op de werkvloer en onrechtmatig ontslag en zoals blijkt uit het neergelegde vonnis van de "United States District Court for the Eastern District of Virginia Newport News Division" waren verzoekers verklaringen te algemeen en kon hij onvoldoende specificeren door wie en in welke omstandigheden hij discriminerend werd behandeld. Bovendien zou het hoe dan ook gaan om geïsoleerde incidenten, goedbedoelde opmerkingen die door verzoeker niet geapprecieerd werden, of voor verzoeker nadelige handelingen van oversten en concurrerende collega's die niet abnormaal zijn in de werkomgeving waar verzoeker tewerkgesteld was. Daargelaten dat verzoeker eventueel overgevoelig is voor dergelijke feiten of opmerkingen en deze mogelijk ongepast waren, blijkt eveneens dat verzoekers professionele houding te wensen overliet en hij niet opgewassen was tegen de extreem competitieve wetenschappelijke atmosfeer binnen de diensten ook al stond zijn werkgever op aanvraag van verzoeker meermaals toe om van bureau te veranderen. Verzoeker kan dan ook geenszins overtuigen waar hij aanvoert dat *"zijn klachten er niet ernstig genomen werden"*, temeer nu zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt *"de Verenigde Staten een functionerende democratie zijn met een goed functionerend en onafhankelijk rechtssysteem"* en uit de neergelegde stukken het tegengestelde blijkt. Dat verzoeker zich met hun uitspraken niet kon verzoenen en hij telkens in het ongelijk werd gesteld, kan er niet toe leiden dat de NASA hem discrimineerde en viseerde, laat staan dat zijn belagers handelend *"als vergelding, om me te doen stoppen met mijn klacht"* (gehoorverslag CGVS, p.12) dergelijke extreme maatregelen (aërosolwapens, "non-lethal weapons", sabotage van remmen) tegen hem gebruiken die geen nut konden hebben nu verzoekers klachten wel werden behandeld maar afgewezen.

3.5. Verzoeker argumenteert dat hij *"in zijn dossier een karrenvracht aan materiaal heeft overgemaakt, tot staving van het feit dat veiligheidsdiensten (en dan ook per definitie geheime diensten) allerhande chemische en biologische wapens inzetten, zowel militair als burgerlijk, en dat op een vaak zeer geraffineerde wijze"* en zijn asielmotieven *"voor zover niet rechtstreeks bewezen, plausibel zijn volgen bronnenmateriaal dat een objectief beeld geeft van de situatie in het betrokken land, alsook de aard van de daden van vervolging."*

3.5.1. Verzoeker heeft zijn beweringen inderdaad bijzonder uitgebreid gedocumenteerd. De neergelegde identiteitsstukken (geboorteakte en internationaal paspoort) adstrueren verzoekers identiteit, waaraan niet getwijfeld wordt, en de lidkaarten tonen aan dat hij lid was van ACLU en Amnesty International. Verder toont verzoeker aan dat hij tewerkgesteld was bij de NASA, verschillende wetenschappelijke artikelen publiceerde, hij op 29 mei 2003 een positieve evaluatie kreeg (evaluatieformulier Swales), het management bekommerd is om de sfeer op de werkvloer en zich engageert om deze te bevorderen (email R.D.B.) Uit de neergelegde medische attesten blijkt dat verzoeker leed aan vertigo en pijn aan de borst en een test van de luchtkwaliteit in verzoekers appartement stelt een verhoogde concentratie van fijne deeltjes vast. Verder blijkt uit de vele administratieve en juridische stukken dat verzoeker talrijke procedures aanspande om zijn beweerde problemen aan te vechten.

3.5.2. De commissaris-generaal wijst er terecht op dat het merendeel van de neergelegde stukken opgesteld of ingevuld werden door verzoeker zelf, of louter diens mening weergeven, en derhalve bezwaarlijk als een objectief bewijs kunnen worden beschouwd. Verzoeker toont hoe dan ook geen enkel oorzakelijk verband aan tussen de hoger vernoemde vaststellingen die blijken uit de neergelegde documenten.

3.5.3. Verzoeker toont niet aan dat zijn medische aandoeningen veroorzaakt werden door de hoge concentratie aan fijne deeltjes in zijn appartement, noch dat de hoge concentratie aan fijne deeltjes in

zijn appartement veroorzaakt werden door aanvallen met aerosolwapens, in opdracht van de Amerikaanse overheden. Daargelaten dat verzoeker meent dat er van hem onmogelijk kan verwacht worden dat *"hij bewijzen aanbrengt van het daadwerkelijke gebruik van bepaalde stoffen, temeer omdat het moeilijk te traceren kleine dosissen betrof zodat het aantreffen van de substantie zelf vaak zeer moeilijk zal zijn voor een dokter"*, steunen zijn grieven louter op vermoedens. Hij bevestigt ter terechtzitting dat het gebruik -of misbruik volgens verzoeker- van hoge concentratie stofdeeltjes niet gericht toegediend kan worden naar één persoon, één kamer, kantoor of appartement. Verzoekers bewering als enige slachtoffer te zijn van aerosolwapens terwijl deze op het werk, in zijn kantoor en zijn appartement werden verspreid, is hiermee strijdig. In zoverre de NASA of veiligheidsdiensten van de Verenigde Staten al dergelijke praktijken tegen verzoeker zouden hebben benut, quod non, toont verzoeker niet aan dat de gezondheid van zijn medewerkers, collegae, huisgenoten of burens tevens werd aangetast. Verzoekers beweringen zijn dan ook ongefundeerd noch aangetoond.

3.6. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van zijn aangevoerde problemen nood heeft aan internationale bescherming. Verzoeker kon desgevallend een medische behandeling krijgen, verhuizen, of van werk veranderen. Verzoekers verklaring dat *"In Oekraïne kon ik eveneens niet blijven omdat de aanvallen met toxische aerosols me ook bleven achtervolgen in Oekraïne. Vandaar dat ik specifiek naar België ben gevlucht"* (vragenlijst, p.2) is niet ernstig, noch dat verzoeker zelfs tijdens zijn kortstondig verblijf in een hotel te Warschau meende dat hij aangevallen werd door aerosolwapens, de politie waarschuwde, een "sanitary control test" aanvraag wat volgens verzoeker geweigerd werd omdat de hotelmanager de politie betaalde (zie afrekening hotel in Warschau met handgeschreven tekst verzoeker). Verzoekers denkbeelden blijken onwerkelijke voorstellingen die niet geobjectiveerd kunnen worden.

3.7. De talrijke algemene informatie, wetenschappelijke artikels en berichtgeving uit de media die verzoeker neerlegde is tenslotte niet dienstig en doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Het volstaat immers niet te verwijzen naar dergelijke algemene informatie om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Het is niet ernstig dat verzoeker een "karrenvracht" van informatie neerlegt zonder de relevantie hiervan toe te lichten. De Raad stelt overigens vast dat het merendeel van deze neergelegde informatie niet in het minst in verband staat met verzoekers asielmotieven en geheel irrelevant is voor de beoordeling van verzoekers asielaanvraag, zoals de *"ACLU nieuwsbrief: FBI geeft doc ivm dossier John Lennon vrij"* of het *"artikel over het verkeerd voorstellen/portreteren van Dr. King, Dalai Lama, Ghandi"*.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Als *"DERDE MIDDEL"* roept verzoeker een *"Schending van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet"* in.

4.2. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De overige aangevoerde middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK